

ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത

കുമാരനാശാൻ

ചിന്താവിഷ്കരണ സീത

ഖണ്ഡകാവ്യം

കുമാരനാശാൻ

താളിലക്കം

2020

പേര്: **ചിന്താവിഷ്ണുയായ സിത**

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: ഖണ്ഡകാവ്യം

രചന: കമാരനാശാൻ

പ്രസാധകർ: **താളിളക്കം**

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത
കുമാരനാശാൻ
ഭാഗം 1

-1-

സുതർ മാമുനിയോടയോദ്ധ്യയിൽ
ഗതരായോരളവന്നൊരന്തിയിൽ
അതിചിന്ത വഹിച്ചു സീത പോയ്
സ്ഥിതി ചെയ്താളുടജ്ഞാനവാടിയിൽ.

-2-

അരിയോരണിപന്തലായ് സതി-
ക്കൊരു പുവാകു വിതിർത്ത ശാഖകൾ;
ഹരിനീലതൃണങ്ങൾ കീഴിരു-
ന്നരുളും പട്ടു വിരിപ്പുമായിതു.

-3-

രവി പോയി മറഞ്ഞതും സ്വയം
ഭൂവനം ചന്ദ്രികയാൽ നിറഞ്ഞതും
അവനീശ്വരിയോർത്തതില്ല; പോ-
ന്നവിടെത്താൻ തനിയേയിരിപ്പതും.

-4-

പുളകങ്ങൾ കയത്തിലാമ്പലാൽ
തെളിയിക്കും തമസാസമീരനിൽ
ഇളകും വനരാജി, വെണ്ണിലാ-
വൊളിയാൽ വെള്ളിയിൽ വാർത്തപോലെയായ്.

-5-

വനമുല്ലയിൽനിന്നു വായുവിൻ -
ഗതിയിൽ പാറിവരുന്ന പൂക്കൾപോൽ
ഘനവേണി വഹിച്ചു കൂന്തലിൽ
പതിയും തൈജസകീടപംക്തിയെ

-6-

പരിശോഭകേലർന്നിതപ്പൊഴാ-
പ്പൂരിവാർകന്തളരാജി രാത്രിയിൽ
തരുവാടിയിലൂടെ കണ്ടിടു-
ന്നൊരു താരാപഥഭാഗമെന്നപോൽ.

-7-

ഉടൽമുടിയിരുന്നു ദേവി, ത-
ന്നടയാടത്തളിരൊന്നുകൊണ്ടു താൻ
വിടപങ്ങളൊടൊത്ത കൈകൾതൻ
തുടമേൽവെച്ചുമിരുന്നു സുന്ദരി.

-8-

ഒരു നോട്ടവുമെന്നി നിന്നിതേ
വിരിയാതല്ലമടഞ്ഞ കണ്ണുകൾ,
പരുഷാളകപംക്തി കാറ്റിലാ-
ഞ്ഞുരസുവോഴുമിളക്കമെന്നിയേ.

-9-

അലസാംഗി നിവർന്നിരുന്നു, മെ-
യ്യലയാതാനതമേനിയെങ്കിലും;
അയവാർന്നിടയിൽ ശ്വസിച്ചു ഹാ!
നിയമംവിട്ടൊരു തെന്നൽമാതിരി.

-10-

നിലയെന്നിയെ ദേവിയാൾക്കക-
ത്തലതല്ലുന്നൊരു ചിന്തയാം കടൽ
പലഭാവമണച്ചു മെല്ലെ നിർ-
മ്മലമാം ചാരുകവിശ്ത്തങ്ങളിൽ.

-11-

ഉഴലും മനതാരടുക്കുവാൻ

വഴികാണാതെ വിചാരഭാഷയിൽ
അഴലാർന്നതൾചെയ്തിതന്നരാ
മൊഴിയോരോന്നു മഹാമനസ്വിനി.

-12-

“ഒരു നിശ്ചയമില്ലയൊന്നിനും
വരുമോരോ ദശ വന്നപോലെ പോം
വീരയെന്നു മനുഷ്യനേതിനോ;
തിരിയാ ലോകരഹസ്യമാർക്കുമേ

-13-

തിരിയും രസബിന്ദുപോലെയും
പൊരിയും നെന്മണിയെന്നപോലെയും,
ഇരിയാതെ മനം ചലിപ്പു ഹാ!
ഗുരുവായും ലഘുവായുമാർത്തിയാൽ ,

-14-

ഭുവനത്തിനു മോടികൂട്ടുമ-
സ്സുഖകാലങ്ങളുമോർപ്പതുണ്ടു ഞാൻ
അവ ദുർവിധിതന്റെ ധൂർത്തേഴും
മുഖഹാസങ്ങൾ കണക്കെ മാഞ്ഞതും.

-15-

അഴലേകിയ വേനൽ പോമുടൻ
മഴയാം ഭൂമിയിലാണ്ടുതോറുമേ
പൊഴിയും തരുപത്രമാകവേ,
വഴിയേ പല്ലവമാർന്നു പൂത്തിടും

-16-

അഴലിന്നു മൃഗാദി ജന്തുവിൽ
പടുതേറീടിലു, മെത്തിയാൽ ദ്രുതം
കഴിയാമതു-മാനഹേതുവാ-
ലൊഴിയാത്താർത്തി മനുഷ്യനേ വരൂ.

-17-

പുഴുപോലെ തുടിക്കയല്ലി, ഹാ!
പുഴുതേയിപ്പൊഴുമെന്നിടത്തുതോൾ;
നിഴലിൻവഴി പൈതൽപോലെ പോ-
യുഴലാ ഭോഗമീരന്നു ഞാനിനി.

-18-

മുനിച്ചെല്ല മനോജ്ഞകാവ്യമ-
മ്മനുവംശാധിപനിന്നു കേട്ടുടൻ
അനുതാപമിയന്നിരിക്കണം,
തനയന്മാരെയറിഞ്ഞിരിക്കണം.

-19-

സ്വയമേ പതിരാഗജങ്ങളാം
പ്രിയഭാവങ്ങൾ തുലഞ്ഞിടായ്കിലും,
അവ ചിന്തയിലൂന്നിടാതെയായ്
ശ്രവണത്തിൽ പ്രതിശബ്ദമെന്നപോൽ.

-20-

ക്ഷണമാത്രവിയോഗമുൾത്തടം
വ്രണമാക്കുപടി വാച്ചതെങ്കിലും
പ്രണയം തലപൊക്കിടാതെയി-
ന്നണലിപ്പാമ്പുകണക്കെ നിദ്രയായ്.

-21-

സ്വയമിന്ദ്രിയമോദഹേതുവാം
ചില ഭാവങ്ങളൊഴിഞ്ഞുപോകയാൽ,
ദയ തോന്നിട്ടുമാറു മാനസം
നിലയായ് പ്രാക്കൾ വെടിഞ്ഞ കൂട്ടു പോൽ.

-22-

ഉദയാസ്തമയങ്ങളെന്നിയെൻ-

ഏദയാകാശമതിങ്കലെപ്പൊഴും
കതിർവീശി വിളങ്ങിനിന്ന വെൺ-
മതിതാനും സൂതിദർപ്പണത്തിലായ്.

-23-

പഴകീ വ്രതചര്യ,ശാന്തമായ്-
ക്കഴിവു കാലമിതാത്മവിദ്യയാൽ
അഴൽപോയ്-അപമാനശല്യമേ-
യൊഴിയാതുള്ളൂ വിവേകശക്തിയാൽ.

-24-

സ്വയമന്നാടൽ വിട്ടിടാതെ ഞാൻ
ദയയാൽ ഗർഭഭരം ചുമക്കയാൽ
പ്രിയചേഷ്ടകളാലെനിക്കു നിഷ്-
ക്രിയയായ് കൗതുകമേകിയുണ്ണിമാർ.

-25-

കരളിനിന്ദുൾ നീക്കമുള്ളലി-
ച്ചൊരു മന്ദസ്തിതരശ്ശികൊണ്ടവർ
നരജീവിതമായ വേദന-
യ്ക്കാരുമട്ടർഭകരൗഷധങ്ങൾ താൻ.

-26-

സ്കുതാരകൾ കൂരിരുട്ടിലു-
ണ്ടിടയിൽ ദ്വീപുകളുണ്ടു സിന്ധുവിൽ
ഇടർ തീർപ്പതിനേകഹേതു വ-
ന്നിടയാമേതു മഹാവിപത്തിലും.

-27-

പരമിനതുപാർക്കിലില്ല താൻ
സ്ഥിരവൈരം നിയതിക്കു ജന്തുവിൽ
ഒരു കൈ പ്രഹരിക്കവേ പിടി-
ച്ചൊരു കൈകൊണ്ടു തലോടുമേയിവൾ.

-28-

ഒഴിയാതെയതല്ലി ജീവി പോം
വഴിയെല്ലാം വിഷമങ്ങളാവതും
അഴലും സുഖവും സ്റ്റുരിപ്പതും
നിഴലും ദീപവുമെന്നപോലവേ

-29-

അതുമല്ല സുഖാസുഖങ്ങളായ്-
സ്ഥിതിമാറീടുവതൊക്കെയേകമാം
അതുതാനിളകാത്തതാം മഹാ-
മതിമത്തുക്കളിവറ്റു രണ്ടിലും.

-30-

വിനയാർന്ന സുഖം കൊതിക്കയി-
ല്ലിനിമേൽ ഞാനസുഖം വരിക്കുവാൻ;
മനമല്ലൽകൊതിച്ചു ചെല്ലുകിൽ
തനിയേ കൈവിടുമീർഷ്യ ദുർവ്വിധി.

-31-

ഒരുവേള പഴക്കമേറിയ-
ലിരുളും മെല്ലെ വെളിച്ചമായ് വരാം
ശരിയായ് മധുരിച്ചിടാം സ്വയം
പരിശീലിപ്പൊരു കയ്യുതാനുമേ.

-32-

പിരിയാത്ത ശുഭാശുഭങ്ങളാർ-
ന്നൊരു വിശ്രാന്തിയെഴാതെ ജീവിതം
തിരിയാം ഭൂവനത്തിൽ നിത്യമി-
ങ്ങിരുപക്ഷംപെടുമിന്ദുവെന്നപോൽ

-33-

നിലയറ്റ സുഖാസുഖങ്ങളാ-

മലയിൽ താണമുയർന്നുമാർത്തനായ്
പലനാൾ കഴിയുമ്പോൾ മോഹമാം
ജലധിക്കക്കരെ ജീവിയേറിക്കൊ.

-34-

അഥവാ സുഖദുർഗ്ഗമേറ്റുവാൻ
സ്ഥിരമായ് നിന്നൊരു കൈ ശരീരിയെ
വ്യഥയാം വഴിയുടെയമ്പിനാൽ
വിരവോടുതിവിടുന്നു തന്നെയാം.

-35-

മനമിങ്ങു ഗുണംവരുമ്പൊഴും
വിനയെന്നോർത്തു വൃഥാ ഭയപ്പെട്ടും
കനിവാർന്നു പിടിച്ചിണക്കുവാൻ
തുനിയുമ്പോൾ പിടയുന്ന പക്ഷിപോൽ.

-36-

സ്കന്ദമാക്കിയിതെന്നെ മന്നവൻ
വെടിവാൻ നൽകിയൊരാജ്ഞ ലക്ഷ്മണൻ
ഉടനേയിരുളാണ്ടു ലോകമ-
ങ്ങിടിവാളേറ്റു കണക്കു വീണു ഞാൻ.

-37-

മൃതിവേണ്ടുകിലും സ്വഹൃത്യയാൽ
പതിയാതായ് മതി ഗർഭചിന്തയാൽ
അതി വിഹൃലയായി, വീണ്ടുമീ-
ഹതി മുന്മാർന്ന തഴമ്പിലേറ്റു ഞാൻ

-38-

ഗതിമുട്ടിയുഴന്നു കാഞ്ഞൊരൻ -
മതിയുന്മാദവുമാർന്നതില്ല ഞാൻ
അതിനാലഴലിന്റെ കെട്ടഴി-
ഞ്ഞതിഭാരം കുറവാൻ കൊതിക്കിലും

-39-

ഒരുവേളയിരട്ടിയാർത്തിതാൻ
തരുമാ വ്യാധി വരാഞ്ഞതാം ഗുണം
കരണക്ഷതിയാർന്നു വാഴ്കിലും
മരണം നല്ല മനുഷ്യനോർക്കുകിൽ.

-40-

നീനയാ ഗുണപുഷ്പവാടി ഞാ-
നീനിയക്കാട്ടുകരങ്ങിനേകവാൻ
വനവായുവിൽ വിണ്ട വേണുപോൽ
തനിയേ നിന്നു പുലമ്പുവാനുമേ.

-41-

അഥവാ ക്ഷമപോലെ നന്മചെയ്-
തരുളാൻ നോറ്റൊരു നല്ല ബന്ധുവും
വ്യഥപോലറിവോതിടുന്ന സൽ-
ഗുരുവും, മർത്യനു വേറെയില്ലതാൻ

-42-

മൃതിതേടിയഘത്തിൽ മാനസം
ചരിയാതായതു ഭാഗ്യമായിതേ
അതിനാൽ ശുഭയായ് കലത്തിനി-
പ്പുരിപാകം ഫലമായെന്നിടുകുമേ.

-43-

അരുതോർപ്പതിനിന്നു കാർന്നിറ-
ഞ്ഞിരുളാമെൻ ഹൃദയാങ്കണങ്ങളിൽ
ഉരുചിന്തകൾ പൊങ്ങിടുന്നു ചൂഴ്-
ന്നൊരുമിച്ചിയൽ കണക്കെ മേൽക്കുമേൽ.

-44-

സൃതിധാര,യുപേക്ഷയാം തമോ-

വൃതിനീങ്ങിച്ചിലനാൾ സ്മരിക്കയാം
ഋതുവിൽ സ്വയമുല്ലസിച്ഛൻ
പുതുപുഷ്പം കലരുന്ന വല്ലിപോൽ.

-45-

പുരികം പുഴുപോൽ പിടഞ്ഞകം
ഞെരിയും തൻതല താങ്ങി കൈകളാൽ
പിരിവാനരുതാഞ്ഞു കണ്ണനീർ-
ചൊരിയും ലക്ഷ്മണനെ സ്മരിപ്പു ഞാൻ

-46-

അതിധീരനമേയശക്തിയ-
മതിമാനഗ്രജഭക്തനാവിധം
കദനം കലരുന്ന കണ്ടൊരൻ
ഏദയം വിട്ടുഴൽ പാതി പോയിതേ.

-47-

വനപത്തനഭേദചിന്തവി-
ട്ടനൂലൻ ഞങ്ങളൊടൊത്തു വാണ നീ
വിനയാർദ്രമെനിക്കു കേവലം
നിനയായ്വാൻ പണി തമ്പി! നിയുഖം.

-48-

ഗിരികാനനഭംഗി ഞങ്ങൾ ക-
ണ്ടരിയോരുത്സവമായ് കഴിച്ചുനാൾ
അരിഭീഷണ! നീ വഹിച്ചൊര-
പ്പരിചര്യാവ്രതനിഷ്ഠയൊന്നിനാൽ.

-49-

കടുവാക്കുകൾ കേട്ടു കാനനം
നടുവേയെന്നെ വെടിഞ്ഞു മുമ്പു നീ
വെടിവാൻ തരമായ് മറിച്ചുമേ;
കുടിലം കർമ്മവിപാകമോർക്കുകിൽ.

-50-

കനിവാർന്നുജാ! പൊറുക്ക ഞാൻ
നിനയാതോതിയ കൊള്ളിവാക്കുകൾ
അനിയന്ത്രിതമായ് ചിലപ്പെഴീ
മനമോടാത്ത കുമാർശ്ശമില്ലെടോ.

ഭാഗം 2

-51-

വിരഹാർത്തിയിൽ വാടിയേകനായ്
കരകാണാത്ത മഹാവനങ്ങളിൽ
തിരിയും രഘുനാഥനെത്തുണ-
ച്ചരിയോരന്വയമുദ്ധരിച്ചു നീ.

-52-

പരദൂർജ്ജയനിരൂജിത്തുമായ്-
പൊരുതും നിൻകഥ കേട്ടു വെമ്പലാൽ
കരൾ നിന്നിലിയന്ന കൂറ്റതൻ
പെരുതാമാഴമറിഞ്ഞിതന്നിവൾ.

-53-

മുനികാട്ടിടുമെൻ കിടാങ്ങളെ-
ക്കനിവാൽ നീ സ്വയമാഞ്ഞു പുൽകിടാം
അനസൂയ വിശ്രുദ്ധമിന്നു നിൻ-
മനമാനന്ദസരിത്തിൽ നീന്തിടാം.

-54-

വിടുകെൻ കഥ; വത്സ വാഴ്ന്നീ
നെടുനാളഗ്രകജനേകബന്ധുവായ്
ഇടരെന്നിയെയഗൃണോൽക്കരം
തടവ്വം ബന്ധുജനങ്ങളോടുമേ.

-55-

അറിവു മുറയ്ക്കുഴാതെയും
മറയായ് മുടിയുമിന്ദ്രിയങ്ങളെ
മുറിയും കരളിൽ കഴമ്പു പോ-
ലുറയും ശീതളമൂർച്ഛയോർപ്പു ഞാൻ.

-56-

മൃതിതൻ മകളെന്നു തോന്നുമാ-

സ്ഥിതിയിൽ ദേഹികൾ പേടി തേടിലും
മതികാഞ്ഞു ഞെരുങ്ങുവോർക്കതി-
ങ്ങതി മാത്രം സുഖമേകിടുന്നു താൻ.

-57-

പ്രിയനിൽ പക തോന്നിടാതെയും
ഭയവും നാണവുമോർമ്മിയാതെയും
സ്വയമങ്ങനെയത്തമസ്സുതൻ-
കയമാർന്നെൻ മതി താണു നിന്നിതേ.

-58-

മലർമെത്തയിൽ മേനി നോവുമെ-
ന്നലസാംഗം ഘനഗർഭദൂർവ്വഹം
അലയാതെ ശയിച്ചു കണ്ടകാ-
ക്ഷലമായ് കീടമിയന്ന ഭ്രവതിൽ.

-59-

പെരുമാരിയിൽ മുങ്ങി മാഴ്കിട്ടു-
ന്നൊരു ഭ്രമിക്കു ശരത്തുപോലവേ
പരമെന്നരികത്തിലെത്തിയ-
പ്പുരവിദ്യാനിധി നിന്നതോർപ്പു ഞാൻ.

-60-

“നികടത്തിൽ മദീയമാശ്രമം
മകളേ പോരികതോർക്കു നിൻഗൃഹം.”
അകളങ്കമിവണ്ണമോതിയെ-
ന്നകമൊട്ടാറ്റി പിതൃപ്രിയൻ മൂനി.

-61-

മതിമേൽ മൃഗതൃഷ്ണപോൽ ജഗൽ-
സ്ഥിതിയെന്നും, സ്ഥിരമായ ശാന്തിയേ
ഗതിയെന്നുമലിഞ്ഞു ബുദ്ധിയിൽ-
പതിയും മട്ടരുൾചെയ്തു മാമൂനി.

-62-

എരിയുന്ന മഹാവനങ്ങൾത-
നരികിൽ ശീതളനീർത്തടാകമോ?
തിരതല്ലിയെഴുന്ന സിന്ധുവിൻ-
കരയോ? ശാന്തികരം തപോവനം.

-63-

സ്വകപോലവെളിച്ചമീർഷ്യയാം
പുകമുടാത്ത മുനീന്ദ്രയോഷമാർ
ഇടരെന്നി ലസിക്ക!സൗമ്യമാ-
മുടജ്ജത്തിന്റെ കൈവിളക്കുകൾ.

-64-

തരുപക്ഷിമൃഗങ്ങളോടുമി-
നരരോടും സുരരോടുമെന്നുമേ
ഒരു മട്ടിവരുള്ളിലേതുമ-
സ്തരളസ്നേഹരസം നിനപ്പു ഞാൻ

-65-

അനലാർക്കവിധുക്കളാ വിധം
വനശൈലാദികൾ വേദമെന്നതിൽ
മനതാരലയാതവർക്കെഴും
ഘനമാമാസ്തികബുദ്ധിയോർപ്പു ഞാൻ

-66-

മഹിയിൽ ശ്രുതിപോലെ മാന്യമാർ,
പ്രയതാത്മാക്കളുഷിപ്രസൂതിമാർ,
വിഹിതാവിഹിതങ്ങൾ കാട്ടുവോർ
സ്വയമാചാരനിദർശനങ്ങളാൽ.

-67-

ഇതിഹാസപുരാണസൽക്കഥാ-

സ്രുതിയാൽ ജീവിതഭൂ നനച്ചിവർ
ചിതമായരുളുന്നു ചേതനാ-
ലതയിൽ പുഷ്പഫലങ്ങളാർക്കുമേ.

-68-

വ്രതീയാം കണവന്റെ സേവ നിർ
വൃതിയായ്ക്കാണൊരു ശുദ്ധരാഗമാർ
പതിദേവതമാർ ജയിക്കുകയുൾ-
ക്കൊതിയോരാത്തവർ ഭോഗമായയിൽ.

-69-

സൃതി വിസ്മൃതമാകിലും സ്വയം
ശ്രുതി കാലാബ്ധിയിലാണ്ടു പോകിലും
അതിപാവനശീലമോലുമി-
സ്സതിമാർ വാണീടുമുഴി ധന്യമാം.

-70-

കനിവിനറവായ് വിളങ്ങുമി-
വനിതാമൗലികളോടു വേഴ്ത്താൽ
അനിവാര്യ വിരക്തി രൂക്ഷരാം
മുനിമാരാർദ്രതയാർന്നിടുന്നതാം.

-71-

ഗുണചിന്തകളാൽ ജഗത്രയം
തുണമാക്കും മതിമാൻ മഹാകവി
ഇണചേർന്നു മരിച്ച കൊറ്റിയിൽ
ഘൃണ തേടാനിതുതാൻ നിമിത്തമാം

-72-

ഇടപെട്ടിവരൊത്തുമേവുവാ-
നിടയാക്കീടിന ദൂർവിധിക്കഹോ!
പടുശല്യഭിഷ്കിനെന പോ-
ലൊടുവിൽത്താണബദ്ധയായി ഞാൻ

-73-

പരിത്രപ്തിയെഴാത്ത രാഗമാ-
മെരിതീക്കിന്ദനമായി നാരിമാർ
പുരിയിൽ സ്വയമാത്മജീവിതം
കരിയും ചാമ്പലുമാക്കിടുന്നിതേ.

-74-

പരപുച്ഛവുമദ്യസ്യയയും
ദുരയും ദുർവൃതിയാനസത്തിയും
കരളിൽ കുടിവെച്ചു ഹാ! പര-
മ്പരയായ് പൊരികൾ കെട്ടുപോയിതേ.

-75-

നിജദോഷനിദർശനാസ്ഥമാർ
സുജനാചാരമവിശ്വസിക്കുവോർ
രുജതേടി മരിപ്പു കല്പുഷ-
വ്രജമാം കാമിലബായയാലിവർ

-76-

ചെളിമുടിയ രത്നമെന്നപോ-
ലൊളിപോയ് ചിത്തഗുഹാന്തകീടമായ്
വെളിവറ്റൊരഴുക്കുകുണ്ടിൽ വീ-
ണളിവു ദുർജ്ജനപാപചേതന.

-77-

വിഷയസ്പൃഹയായ നാഗമുൾ-
ത്തൃഷ്പുണ്ടഗൃഹതൻ മുഖം വഴി
വിഷവഹനി വമിക്കവേ പരം
വിഷമിക്കുന്നു സമീപവർത്തികൾ.

-78-

വിലയാർന്ന വിശിഷ്ടവസ്തുവും

വിലസും പൊന്മണിഭ്രൂണങ്ങളും
ഖലരാം വനകൂപപങ്ക്തിമേൽ
കലരും പുഷ്പലതാവിതാനമാം.

-79-

വിധുകാന്തിയെ വെന്ന ഹാസവും
മധുതോൽക്കും മധുരാക്ഷരങ്ങളും
അതിഭീഷണപൗരഹൃത്തിലെ-
ച്ചതിരക്ഷോവരചാരരെന്നുമേ.

-80-

കൊടി തേർ പട കോട്ട കൊത്തളം
കൊടിയോരായുധമെന്നുമെന്നിയേ
നൊടിയിൽ ഖലജിഹ്വ കൊള്ളിപോ-
ലടിയേ വൈരിവനം ദഹിക്കുമേ.

-81-

സുപഗാഢവിചിന്തനം കഴി-
ഞ്ഞപരോക്ഷീകൃതമായ കൃത്യവും
അപഥം വഴി സത്യരും കട-
ന്നപജാപം തലകീഴ്ന്നിരിക്കുമേ.

-82-

സുപരീക്ഷിതമായ രാഗവും
കൃപയും കൂടി മറന്നു കേവലം
കൃപണോക്തികൾ കേട്ടു ബുദ്ധികെ-
ട്ടപകൃത്യത്തിനു ചാടുമേ നൃപർ.

-83-

മുടിയിൽ കൊതിചേർത്തു പുത്രനെ-
ജ്ജടിയൊക്കും ചിലർ; തൽകുമാരരോ
മടിവിട്ടു മഹാവനത്തിലും
വെടിയും ദോഹദമാർന്ന പന്തിയെ.

-84-

അഹഹ! സൂതിവായു ഹൃത്തിലെ-
ദ്രഹനജ്വാല വളർത്തി വീണ്ടുമേ
സഹസാ പുടപാകരീതിയായ്
നിഹനിപ്പു ഹതമെന്റെ ജീവിതം.

-85-

ശ്രുതികേട്ട മഹീശർ തന്നെയി
വ്യതിയാനം സ്വയമേ തുടങ്ങുകിൽ
ക്ഷതി ധർമ്മഗതിക്കു പറ്റിതാൻ
ക്ഷിതി ശിഷ്ടർക്കനിവാസ്യമായി താൻ.

-86-

തെളിയിച്ചു വിരക്തിയെന്നില-
ന്നൊളിവായ് ലങ്കയിൽവച്ചുപിന്നെയും
ചെളിയിൽ പദമൂന്നിയെത്തിനോ
വെളിവായിക്കഴുകുന്നു രാഘവൻ?

-87-

പെരുക്കം പ്രണയാനുബന്ധമാ-
മൊരുപാശം വശമാക്കിയിശ്വരാ!
കുരുതിക്കഴിയുന്നു നാരിയെ-
പ്പുരുഷന്മാരുടെ ധീരമാനിത!

-88-

ഇതരേതരസക്തരാം ഗൃഹ-
വ്രതബന്ധുക്കളെ ജീവനോടുമേ
സതതം പിടിപെട്ടെരിക്കുമ-
ച്ചതിയാം ശങ്ക മനുഷ്യനുള്ളതാം.

-89-

അതിപാവനമാം വിവാഹമേ!

ശ്രുതിമന്ദാരമനോജ്ഞപുഷ്പമായ്
ക്ഷിതിയിൽ സുഖമേകി നിന്ന നിൻ
ഗതികാൺകൈത്രയധഃപതിച്ചു നീ!

-90-

മുണമാണ വിധിക്കു ലാക്കതിൽ
പിണയാം പൂരുഷദോഷമീവിധം
ക്ഷണമോ വിപരീതവൃത്തിയാൽ
തുണയെന്യേ ശ്രുതിയപ്രമാണമാം.

-91-

നെടുനാൾ വിപിനത്തിൽ വാഴുവാ-
നിടയായ് ഞങ്ങളുതെന്റെ കുറ്റമോ?
പടുരാക്ഷസചക്രവർത്തിയെ-
ന്നുടൽമോഹിച്ചതു ഞാൻ പിഴച്ചതോ?

-92-

ശരി, ഭൂപതി സമ്മതിക്കണം
ചരിതവ്യത്തിൽ നിജപ്രജാമതം;
പിരിയാം പലകക്ഷിയായ് ജനം
പരിശോധിച്ചറിയേണ്ടയോ നൃപൻ?

-93-

തനതക്ഷികളോടു തന്നെയും
ഘനമേറ്റം ഖലജീഹവമല്ലിടാം
ജനവാദമപാർത്ഥമെന്നതി-
ന്നനഘാചാരയെനിക്കു സാക്ഷി ഞാൻ.

-94-

കരതാരിലണഞ്ഞ ലക്ഷ്മിയെ
ത്വരയിൽ തട്ടിയെറിഞ്ഞു നിഷ്പപം
ഭരതന്റെ സവിത്രിയപ്പൊഴും
നരനാഥൻ ജനചിത്തമോർത്തിതോ?

-95-

അതു സത്യപരായണത്വമാ-
മിതുധർമ്മവ്യസനിത്വമെന്നുമാം;
പൊതുവിൽ ഗുണമാക്കിടാം ജനം
ചതുരന്മാരുടെ ചാപലങ്ങളും.

-96-

ജനമെന്നെ വരിച്ചു മൃന്യുതാ-
നനമോദത്തൊടു സാർവ്വഭൗമിയായ്
പുനരെങ്ങനെ നിന്ദയായി ഞാൻ
മനുവംശാങ്കുരഗർഭമാർന്ന നാൾ?

-97-

നയമായ് ചിരവന്ധ്യയെന്നു താൻ
പ്രിയമെന്നില്ലെടുമഭ്യസ്യയകൾ
സ്വയമേയപവാദശസ്ത്രമാർ-
നായരാമെന്നതു വന്നുകൂടയോ?

-98-

ഭരതൻ വനമെത്തിയപ്പൊഴും
പരശങ്കാവിലമായ മാനസം
നരകലൃഷ്ട ചിന്ത തീണ്ടുവാൻ
തരമെന്ത്യേ ധവളീഭവിച്ചിതോ?

-99-

പതിയാം പരദേവതയ്ക്കുപോ
മതിയർപ്പിച്ചൊരു ഭക്തയല്ലി ഞാൻ
ചതിയോർക്കിലുമെന്നൊടോതിയാൽ
ക്ഷതിയെന്തങ്ങനെ ചെയ്തുവോ നൃപൻ?

-100-

ഇടനെഞ്ചിളകിസ്സുതിക്കിതി-

നീടയിൽ കണ്ണുകൾ പെയ്തു നീർക്കണം,
പുടഭേദകമായ തെന്നലേ-
റ്റിടറും ഗുലുദലങ്ങളെന്നപോൽ.

ഭാഗം 3

-101-

തരളാക്ഷി തുടർന്നു ചിന്തയെ-
ത്തരസാ ധാരമുറിഞ്ഞിടാതെ താൻ
ഉരപേറുമൊഴുക്കു നിൽക്കുമോ
തിരയാൽ വായു ചമച്ച സേതുവിൽ?

-102-

ഗിരിഗന്ധർവ്വഗ്രമാം വനം
ഹരിശാർദൂലഗണങ്ങൾ പാമ്പുകൾ
പരിഭീകരസിന്ധുരാക്ഷസ-
പ്പരിഷ്കൃതങ്ങളു നികേതമാദിയായ്,

-103-

നരലോകമിതിൽ പെടാവതാം
നരകം സർവ്വമടുത്തറിഞ്ഞ ഞാൻ
പരമാർത്ഥമതോരിലബ്ബുവാൻ
തരമില്ലെന്തിനൊളിച്ചു മനവൻ?

-104-

പതിചിത്തവിരുദ്ധവൃത്തിയാം
മതിയുണ്ടോ കലരുന്ന ജാനകി?
കുതികൊണ്ടിടുമോ മഹോദധി-
ക്കൈതിരായ് ജാഹ്നവിതന്നൊഴുക്കുകൾ?

-105-

അപകീർത്തിഭയോന്മനീവിധം
സ്വപരിക്ഷാളനതല്പരൻ നൃപൻ
ക്രൂപണോചിതവൃത്തിമൂലമെ-
ന്നപവാദം ദ്രവ്യമാക്കിയില്ലയോ?

-106-

അപരാധിയെ ദണ്ഡിയാതെയൊ

കൃപയാൽ സംശയമാർന്ന ധാർമ്മികൻ
അപകല്പഷ ശിക്ഷയേറ്റു ഞാൻ:
നൃപനിപ്പാപമൊഴിപ്പതെങ്ങനെ?

-107-

അതിവത്സല ഞാനുരച്ചിതെൻ
കൊതി വിശ്വാസമൊടനേ ഗർഭിണി
അതിലേ പദമൂന്നിയല്ലിയി-
ച്ചതിചെയ്തു നൃപനോർക്കവയ്യു താൻ.

-108-

ജനകാജ്ഞ വഹിച്ചുചെയ്തു തൻ-
വനയാത്രയ്ക്കു തുണയ്ക്കുപോയി ഞാൻ,
അനയൻ പ്രിയനെനെയേകയായ്
തനതാജ്ഞക്കിരയാക്കി കാടിതിൽ.

-109-

ഇതരേതരഭേദമറ്റു ഹൃദ്-
ഗതമാം സ്നേഹമതങ്ങു നിൽക്കുക,
ശ്രുതമായ കൃതജ്ഞഭാവവും
ഹതമാക്കീ നൃപനീ ഹതാശയിൽ.

-110-

രജയാർന്നമകം കനിഞ്ഞു തൻ-
പ്രജയേപ്പോറ്റുമുറുമ്പോലുമേ
സുജനാഗ്രണി കാട്ടിലെൻ പ്രിയൻ
നിജഗർഭത്തെ വലിച്ചെറിഞ്ഞിതേ.

-111-

ശ്വശൂരൻ ബഹുയജ്ഞദീക്ഷയാ-
ലശൂഭം നീക്കി ലഭിച്ചു നന്ദനൻ
പിശുനോക്തികൾ കേട്ടു പുണ്യമാം
ശിശുലാഭോത്സവമുന്മഥിച്ചിതേ!

-112-

അരുതോർക്കിൽ, നൃപൻ വധിച്ചു നി-
ഷ്കൃതം ചെന്നൊരു ശുഭ്രയോഗിയെ
നിരൂപിക്കിൽ മയക്കി ഭൂപനെ-
ത്തരുണീപാദജഗർഹിണീ ശ്രുതി!

-113-

സഹജാർദ്രത ധർമ്മമാദിയാം
മഹനീയാത്മഗുണങ്ങൾ ഭൂപനെ
സഹധർമ്മിണിയാൾക്കു മൃന്ദു ഹാ!
സഹസാ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോയി താൻ.

-114-

വനഭൂവിൽ നിജാശ്രമത്തിലെ-
ശ്ലനഗർഭാതുരയെൻ മൃഗാംഗന
തനതക്ഷിപഥത്തിൽ നിൽക്കവേ
നനയും മല്പ്രിയനാശു കണ്ടുന.

-115-

അതികോമളമാകുമമ്മനഃ-
സ്ഥിതി കാട്ടിൽ തളിർപോലുദിപ്പതാം
ക്ഷിതിപാലകപട്ടബദ്ധമാം
മതിയോ ചർമ്മകഠോരമെന്നമാം.

-116-

നിയതം വനവാസ വേളയിൽ
പ്രിയനന്യാദൃശഹാർദ്ദമാർന്നു താൻ
സ്വയമിങ്ങു വിഭൂതമേറിയാൽ
ക്ഷയമേലാം പരമാർത്ഥസൗഹൃദം.

-117-

നിയമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു നിത്യമാ-

പ്രിയഗോദാവരി തൻ തടങ്ങളിൽ
പ്രിയനൊത്തു വസിപ്പതോർപ്പു ഞാൻ
പ്രിയയായും പ്രിയശിഷ്യയായുമേ.

-118-

ഒരു ദമ്പതിമാരു മൃഗീയിൽ
കരുതാത്തോരു വിവിക്തലീലയിൽ
മരുവീ ഗതഗർവ്വർ ഞങ്ങളു-
ങ്ങിരുമെയ്യാർന്നൊരു ജീവിപോലവേ.

-119-

നളിനങ്ങളുറുത്തു നീനിയും
കളിരേലും കയമാർന്നു മുങ്ങിയും
പുളിനങ്ങളിലെന്നൊടോടിയും
കളിയോടും പ്രിയനന്നു കുട്ടിപോൽ.

-120-

പരയേണ്ടയി! ഞങ്ങൾ ബുദ്ധിയിൽ
കുറവില്ലാത്ത മൃഗങ്ങൾ പോലെയും
നിറവേറ്റി സുഖം വന്നങ്ങളിൽ,
ചിറകില്ലാത്ത ചെറുങ്ങൾ പോലെയും.

-121-

സഹജാമലരാഗമേ! മനോ-
ഗുഹയേലും സുന്ദരതമാണു നീ
മഹനീയമതാണു മാറില്ല-
തഹമാത്മാവണിയുന്ന ഭ്രഷണം.

-122-

പുരുഷന്നു പുമർത്ഥഹേതു നീ
തരുണിക്കത്തരുണീഗുണങ്ങൾ നീ
നിരുപിക്കുകിൽ നീ ചമയ്യു ഹാ!
മരുഭ്ര മോഹനപുഷ്പവാടിയായ്.

-123-

നയമാർഗ്ഗചരർക്കു ദീപമാ-
യുയരും നിൻപ്രഭ നാകമേറ്റുവാൻ
നിയതം നരകം നയിപ്പു നി-
നയഥായോഗമസജ്ജനങ്ങളെ.

-124-

മൃതിയും സ്വയമിങ്ങു രാഗമേ!
ക്ഷതിയേകില്ല നിനക്കു വാഴ് വു നി;
സൃതിയാം പിതൃലോക സീമയിൽ
പതിവായശ്രുനിവാപമുണ്ടുമേ.

-125-

ചതിയറ്റൊരമർഷമല്ല നിൻ
പ്രതിമല്ലൻ പ്രിയതേ, പരസ്വരം
രതിമാർഗ്ഗമടച്ചു ഹൃത്തിൽ നിൻ
ഹതി ചെയ്യുന്നതു ഗർവ്വമാണു കേൾ.

-126-

സമദൃഷ്ടി സമാർത്ഥചിന്തനം
ക്ഷമയന്യോന്യഗുണാനരാഗിത,
ക്രമമായിവയെക്കരണ്ടിടാം
ക്രമമറ്റാത്തരഗർവ്വമുഷികൻ.

-127-

വിഭവോന്നതി കൃത്യവൈഭവം
ശുഭവിഖ്യാതി ജയങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ,
പ്രഭവിഷ്ണുത യെന്നിവറ്റയാൽ
പ്രഭവിക്കാം ദുരഹന്തയാർക്കുമേ.

-128-

അതിമാനിതയായ വായുവിൻ-

ഹതിയാൽ പ്രേമവിളക്കു പോയ് മനം
സ്തുതിതന്നൊലി കേട്ടു ചെന്നഹോ!
പതിയാം സാഹസദുർഗ്ഗമങ്ങളിൽ.

-129-

സ്ഥിതിയിങ്ങനെയല്ലയെങ്കിലി-
ശ്രുതിദോഷത്തിൽ വിരക്തിയെന്നിയേ
ക്ഷിതി വാണിടുമോ സഗർഭയാം
സതിയെക്കാട്ടിൽ വെടിഞ്ഞു മനവൻ?

-130-

നിഹതാരികൾ ഭൂ ഭരിക്കുവാൻ
സഹജന്മാർ നൃപനില്ലി യോഗ്യരായ്?
സഹധർമ്മിണിയൊത്തുവാഴുവാൻ
ഗഹനത്തിൽ സ്ഥലമില്ലി വേണ്ടപോൽ?

-131-

പരിശുദ്ധ വനാശ്രമം നൃപൻ
പരിശീലിച്ചുറിവുള്ളതല്ലയോ?
തിരിയുന്നവയല്ലയോ നൃപ-
നരിയോരാത്മ വിചാരശൈലികൾ?

-132-

പരവാൻ പണി - തൻ പ്രിയയ്ക്കൊരാൾ
കുറച്ചൊന്നാൽ സഹിയാ കശീലനം,
കുറയെന്നിലുരപ്പതുത്തമൻ
മറപോലെങ്ങനെ കേട്ടു മനവൻ?

-133-

ഒരു കാക്കയൊട്ടും കയർത്തതും
പെരുതാമാശരവംശകാനനം
മരുവാക്കിയതും നിനയ്ക്കില-
പ്പുരുഷവ്യാഘ്രനിയും വരാവതോ?

-134-

അഥവാ നിജനീതിരീതിയിൽ
കഥയോരാം പലതൊറ്റിനാൽ നൃപൻ
പ്രഥമാനയശോധനൻ പരം
വ്യഥയദൃശ്രുതി കേട്ടിയന്നിടാം.

-135-

ഉടനുള്ളിലെരിഞ്ഞ തീയിൽ നി-
ന്നിടിപ്പൊങ്ങിയ ധർമ്മശൂരത
സ്സുമോതിയ കർമ്മമമ്മഹാൻ
തുടരാം-മാനി വിപത്തു ചിന്തിയാ.

-136-

വിഷയാധിപധർമ്മമോർത്തഹോ!
വിഷമിച്ചങ്ങനെ ചെയ്തതാം നൃപൻ
വിഷസംക്രമശങ്കുലമായ്
വിഷഹിക്കും ബുധരംഗക്രന്തനം!

-137-

ബലശാലിയിയന്നിടും പുറ-
ത്തലയാത്തോരു വികാരമുഗ്രമാം
നിലയറ്റൊരു നീർക്കയത്തിന-
ള്ളലയെക്കാൾ ചൂഴ്ചിയാം ഭയങ്കരം!

-138-

പരകാര്യപരൻ സ്വകൃത്യമായ്
ത്വരയിൽ തോന്നവതേറ്റുരച്ചിടും
ഉരചെയ്തതു ചെയ്തിടാതെയും
വിരമിക്കാ രഘുസുനു സത്യവാൻ.

-139-

അതിദുഷ്കരമാമരക്കർതൻ-

ഹതിയെദൃന്ധകയിങ്കലേറ്റും
ധൃതിയിൽ പുനരൂശ്യമുകഭ്ര-
വതിലെബ്ബാലിവധപ്രതിജ്ഞയും.

-140-

പലതുണ്ടിതുപോലെ ഭാനമൽ-
കലച്ചുഡാമണി ചെയ്തു സാഹസം
ചിലവീഴ്ച മഹാന ശോഭയാം
മലയിൽ കന്ദരമെന്ന മാതിരി.

-141-

മുനിപുത്രനെയച്ഛനാനയെ-
ന്നനമാനിച്ചുടനെയ്തുകൊന്നതും,
തനിയേ വരമേകിതൻ പ്രിയ-
സ്തന്നതാപാതുരനായ് മരിച്ചതും,

-142-

മികവേറിയ സാഹസങ്ങളാം;
പകവിട്ടിനതു പാർത്തുകാണുകിൽ
മകനീവക മർഷണീയമാം;
പകരം ഹേതുഗുണങ്ങൾ വസ്തുവിൽ.

-143-

അജനായ പിതാമഹൻ മഹാൻ
നിജകാന്താമൃതി കണ്ടു ഖിന്നനായ്
രുജയാർന്നു മരിച്ചു തൽകല-
പ്രജയിൽ തദ്ഗുണശൈലിയും വരാം.

-144-

അതിനില്ല വികല്പമിപ്പൊഴും
ക്ഷിതിപൻ മൽപ്രണയൈകനിഷ്ഠനാം,
പതിയാ വിരഹം മമിക്കിലും
രതിയും രാഘവനോർക്കിലന്യയിൽ.

-145-

പ്രിയനാദൃവിയോഗവേളയിൽ
സ്വയമുന്മാദമിയന്ന രാഗവാൻ
ജയമാർന്ന മടങ്ങി വീണ്ടുമുൾ-
പ്രിയമെന്നിൽ തെളിയിച്ചു നാൾക്കുനാൾ.

-146-

അതു പാർക്കുകിലിപ്പൊഴെത്രയി-
പ്പുതുവേർപാടിൽ വലഞ്ഞിടാം നൃപൻ
അതിമാനിനി ഞാൻ സഹിക്കുമി-
സ്ഥിതിയസ്സാനശയൻ പൊറുക്കുമോ?

-147-

അഹഹ! സ്വയമിന്ന പാർക്കിലുൾ-
സ്പഹയാൽ കാഞ്ചനസീതയാണുപോൽ
സഹധർമ്മിണി യജ്ഞശാലയിൽ
ഗഹനം സജ്ജനചര്യയോർക്കുകിൽ.

-148-

അതിസങ്കടമാണു നീതിതൻ-
ഗതി; കഷ്ടം! പരതന്ത്രർ മന്നവർ;
പതി നാടുകടത്തിയെന്നെ മൽ-
പ്രതിമാരാധകനാവതായ് ഫലം!

-149-

ഒളിയൊന്നു പരന്നുടൻ കവിൾ-
ത്തളിമത്തിൽ ചെറുകണ്ടുകോദ്ഗമം
ലളിതാംഗിയീയന്നു, പൊന്മണൽ
പുളിനം നെന്മുളു പുണ്ടമാതിരി.

-150-

ഘനമാമനകമ്പയിൽ തട-

ഞ്ഞനതിവ്യാകുലമായി നിന്നടൻ
ജനകാത്മജ തന്റെ ചിന്തയാം-
വനകല്ലോലിനി പാഞ്ഞു വീണ്ടുമേ.

ഭാഗം 4

-151-

അറിയുന്നിതു ഹന്ത ഞാൻ വിഭോ!
പുരമേ വമ്പൊടു തന്റെ കൈയിനാൽ
മുറിവന്വഹമേറ്റു നിതിത-
ന്നരയിൽ പാർപ്പു, തടങ്ങലിൽ ഭവാൻ.

-152-

ഉരപേറിയ കീഴ്സപ്പിലായ്
മരയാം മാനവനാത്മ വൈഭവം
ചിരബന്ധനമാർന്ന പക്ഷി തൻ-
ചിറകിൻ ശക്തി മരന്നുപോയിടാം.

-153-

പ്രിയയും ചെറുപൊൻകിടാങ്ങളും
നിയതം കാട്ടിലെഴുന്ന ചേക്കുകൾ
സ്വയമോർത്തുടനട്ശളാന്തനായ്
പ്രയതൻ കൂട്ടിലുഴന്നിടാം ഭവാൻ.

-154-

ചിലതിന്നൊലികേട്ടുമന്തരാ
ചിലതിൻ ഛായകൾ കണ്ടുമാർത്തനായ്
നിലയിൽ ചിറകാട്ടിയും ഭവാൻ
വലയാം ചഞ്ചുപ്പുടങ്ങൾ നീട്ടിയും.

-155-

തനിയേ നിജശയ്യയിൽ ഭവാ-
ന്നനിവാദ്യാർത്തി കലർന്നുരുണ്ടിടാം
കനിവാർന്ന പുലമ്പിടാം കിട-
ന്നനിശം ഹന്ത! കിനാവു കണ്ടിടാം.

-156-

മരുവാം ദയിതാവിരക്തനായ്

മരുവാം ദൂർവിധിയാൽ വിമുക്തനായ്,
വരുവാൻപണി കൃത്യനിഷ്ഠയാൽ
പെരുതാം ത്യാഗമിവണ്ണുമാർക്കുമേ.

-157-

മുടി ദൂരെയെറിഞ്ഞു തെണ്ടിടാം
വെടിയാമന്യനുവേണ്ടി ദേഹവും
മടിവിട്ടു ജനേച്ഛപോലെ തൻ-
തടികാത്തുഴിഭരിക്ക ദുഷ്കരം.

-158-

എതിരറ്റ യമാദിശിക്ഷയാൽ
വ്രതികൾക്കും ബഹുമാന്യനമ്മഹാൻ
ക്ഷിതിപാലകധർമ്മദീക്ഷയാർ-
നന്തിവർത്തിപ്പു സമസ്തരാജകം.

-159-

കൃതികൾക്കു നെടുംതപസ്സിനാം
ക്ഷിതിവാസം സ്വസുഖത്തിനല്ല താൻ,
എതിരിട്ടു വിപത്തൊടെന്നു മു-
നന്തി വിശ്വാത്തരനാർന്നു രാഘവൻ.

-160-

കൊതിയേറിടുമിന്ദ്രിയങ്ങളെ-
പ്പതിവായ്പ്പോറ്റി നിരാശനായ് സദാ
മൃതിഭൃതിയെ നീട്ടിവാഴുമ-
സ്ഥിതി ഞാൻ ജീവിതമെന്നു ചിന്തിയാ.

-161-

അതിമാനുഷശക്തിയെങ്കിലും
യതിയെക്കാൾ യമശാലി രാഘവൻ
ദൃതിയേറിയ ധർമ്മദീപമ-
മതിമാൻ മാന്യനെനിക്കു സർവഥാ.

-162-

അതിവിസ്മയകാലദേശജ-
സ്ഥിതിയാൽ നീതി വിഭിന്നമാകിലും
ക്ഷിതിനാഥ!പരാർത്ഥജീവികൾ-
ക്കെതിരില്ലാത്ത നിദർശനം ഭവാൻ.

-163-

ക്ഷുഭിതേന്ദ്രിയ ഞാൻ ഭവാനിലി-
ന്നുപദർശിച്ച കളങ്കരേഖകൾ
അഭിമാനനിയോ സ്വകാന്തയിൽ
കൃപയാൽ ദേവ! ഭവാൻ ക്ഷമിക്കുക.

-164-

നിരൂപിക്കുകിൽ നിന്ദമാണു മ-
ച്ചരിതം, ഞാൻ സുചരിത്രയെങ്കിലും
ഉരുദുഃഖനിരയ്ക്കു നൽകിനേ-
നിരയായിപ്പലവാറു കാന്തനെ.

-165-

അതുമല്ലിവൾ മൂലമെത്രപേർ
പരിമാർ ചതു വലഞ്ഞു നാരിമാർ
അതുപോലെ പിതാക്കൾ പോയഹോ!
ഗതികെട്ടെത്ര കിടാങ്ങൾ ഖിന്നരായ്.

-166-

അറിവാൻ പണി, നീതിസംഗ്രഹം
മറിയോ കാറ്റുകണക്കെയെങ്കിലും
കുറിയിൽ കടുകർമ്മപാകമ-
മ്മുറിയേൽപ്പിച്ചിടുമന്യപോലെ താൻ.

-167-

മതി തീക്ഷ്ണശരങ്ങളേ! ശ്രമം;

ക്ഷതമേലോ മരവിച്ചൊരന്യനം
കുതികൊള്ളുക ലോകചക്രമേ!
ഹതയാം സീതയെയിങ്ങു തള്ളുക.

-168-

ചരിതാർത്ഥതയാർന്ന ദേഹിയിൽ
തിരിയെശ്ശോഭനമല്ല ജീവിതം
പിരിയേണമരങ്ങിൽ നിന്നുടൻ
ശരിയായിക്കളിതീർന്ന നട്ടുവൻ.

-169-

വനഭ്രവിൽ നശിപ്പു താൻ പെറ്റും
ധനമന്യാർത്ഥമകന്നു ശാലികൾ
ഘനമറ്റുകിടപ്പു മുത്തുതൻ-
ജനനീശൃക്കികൾ നീർക്കയങ്ങളിൽ

-170-

തെളിയുന്നു മനോനഭസ്സനി-
ക്കൊളിവിശ്രന്നിതു ബുദ്ധിമേൽക്കുമേൽ
വെളിവാച്ച് വിലസുന്നു സിന്ധുവിൽ
കളിയാച്ച്ച്ചെന്നണയുന്നൊരിന്നദി.

-171-

ഇനിയത്ര പരഞ്ഞിടട്ടെ ഹാ!
ദിനസാമ്രാജ്യപതേ! ദിവസ്യതേ!
അനിയന്ത്രിതദീപ്തിയാം കതിർ-
ക്കനകാസ്താവൃതനാം ഭവാനു ഞാൻ.

-173-

സുസിതാംബരനായി വൃദ്ധനായ്
ബിസിനീതതു മരീചികേശനായ്
ലസിതസ്മിതനായ ചന്ദ്രികാ-
ഭസിതസ്താത!മൃഗാങ്ക!കൈതൊഴാം.

-174-

അതിഗാഢതമസ്സിനെത്തുര-
ന്നതിരേ രശ്മികൾ നീട്ടി ദൂരവേ
ദ്യുതി കാട്ടുമുഡുക്കളേ പരം!
നതി നിങ്ങൾക്കതിമോഹനങ്ങളേ!

-175-

രമണീയവനങ്ങളേ! രണദ്-
ഭ്രമരവ്യാകലമാം സുമങ്ങളേ!
ക്രമമെന്നി രസിച്ചു നിങ്ങളിൽ
പ്രമദം പൂണ്ടവൾ യാത്രചൊൽവു ഞാൻ.

-176-

അതിരമ്യബഹിർജഗത്തൊടി-
ന്നഥവാ വേർപിരിയേണ്ടതില്ല ഞാൻ
ക്ഷിതിയിൽ തനചേരുമെൻ മനോ-
രഥമിബ്ബംഗികളോടുമൈക്യമാം.

-177-

ജനയിത്രീ! വസുന്ധരേ! പരം
തനയസ്നേഹമാടൈനെയേന്തി നീ
തനതുജ്ജ്വലമഞ്ചഭ്രവിലേ-
ക്കനഘേ!പോവതു ഹന്ത!കാഞ്ചു ഞാൻ.

-178-

ഗിരിനിർത്ഥരശാന്തിഗാനമ-
ദ്രുതിയിൽ കേട്ടു ഗയിക്കുമങ്ങു ഞാൻ
അരികിൽ തരുഗുൽമ സഞ്ചയം
ചൊരിയും പൂനിര നിത്യമെന്റേമേൽ.

-179-

മുകളിൽ കളനാദമാർന്നിടം

വികിരശ്രേണി പറന്നു പാടിടും,
മുകിൽപോലെ നിരന്നുമിന്നമ-
ത്തകിടിത്തട്ടിൽ മൃഗങ്ങൾ തുള്ളിടും.

-180-

അതുമല്ലയി! സാനദ്രവിലെ-
പ്പുതുരത്താവലി ധാതുരാശിയും
കുതുകം തരുമെന്നുമല്ലഹോ!
പൊതുവിൽ സർവ്വമതെന്റേയായിടും!

-181-

സസുഖം ഭവദങ്കശയുമേൽ
വസുധേയങ്ങളനെ ഞാൻ രമിച്ചിടും
സുസുഷുപ്തിയിൽ-അല്ലയല്ലയെൻ-
പ്രസുവേ! കൂപ്പിയുയർന്നു പൊങ്ങിടും.

-182-

തടിനീജലബിംബിതാംഗിയായ്
ക്ഷമയെക്കമ്പിടുവോരു താരപോൽ
സ്കന്ധായ് ഭവദംഭ്രിലീന ഞാ-
നമലേ ദ്രോവിലുയർന്ന ദീപമാം.

-183-

പ്രിയരാഘവ! വന്ദനം ഭവാ-
നയരന്തു ഭുജശാഖവിട്ടു ഞാൻ
ഭയമറ്റു പറന്നു പോയിടാം
സ്വയമിദ്ദ്രോവിലൊരാശ്രയം വിനാ.

-184-

കനമാർന്നെഴുമണ്ഡമണ്ഡലം
മനയും മണ്ണിവിടില്ല താഴെയാം;
ദിനരാത്രികളു ശാന്തമാ-
മനഃലസ്ഥാനമിതാദിധാമമാം.

-185-

രുജയാൽ പരിപക്വസത്വനായ്
നിജഭാരങ്ങളൊഴിഞ്ഞു ധന്യനായ്
അജപൊത്ര! ഭവാനുമെത്തുമേ
ജേമാനൈകവിഭാവ്യമിപ്പദം!

-186-

ഉടനൊന്നുനടുങ്ങിയാശു പു-
വുടലുത്കമ്പമിയന്നു ജാനകി
സ്സുടമിങ്ങനെയോതി സംഭ്രമം
തടവിശ്ശബു വിചാരമിശ്രമായ്;-

-187-

“അരുതെന്നയി! വീണ്ടുമെത്തി ഞാൻ
തിരുമുമ്പിൽ തെളിവേകി ദേവിയായ്
മരുവീടണമെന്നു മന്നവൻ
മരുതുന്നോ? ശരി!പാവയോയിവൾ?

-188-

അന്നുലാശയ,ഹാ!ക്ഷമിക്കയെൻ-
മനവും ചേതനയും വഴങ്ങിടാ,
നിനയായ്ക്കു മരിച്ചുപോന്നിടാം
വിനയത്തിന്നു വിധേയമാമുടൽ.”

-189-

സ്സുടമിങ്ങനെ ഹന്ത!ബുദ്ധിയിൽ
പടരും ചിന്തകളാൽ തുടിച്ചിതേ
പുടവ്യ്ക്കുപിടിച്ച തീ ചുഴ-
ന്നുടൽകത്തുനൊരു ബാലപോലവൾ.

-190-

“അന്തിക്കു പൊങ്ങിവിലസീടിന താരജാലം

പന്തിക്കു പശ്ചിമപയോധിയണഞ്ഞു മുങ്ങി
പൊന്തിത്തുടങ്ങിയിതരോഡുഗണങ്ങൾ,സീതേ!
എന്തിങ്ങിതെ"ന്നൊരു തപസ്വിനിയോടിവന്നാൾ.

-191-

പലവുരുവവർതീർത്ഥപ്രോക്ഷണംചെയ്തുതാങ്ങി-
ച്ചലമിഴിയെകൈകായിൽ കൊണ്ടുപോയിക്കിടത്തി;
പുലർസമയമടുത്തു കോസലത്തിങ്കൽ നിന്ന-
ക്കലപതിയുമണഞ്ഞു രാമസന്ദേശമോടും.

-191-

വേണ്ടോ വേദമെടോ,സുതേ! വരികയെ-ന്നോതും മൂനീന്ദ്രന്റെ കാൽ-
ത്തണ്ടാർ നോക്കിനടന്നധോവദനയായ് ചെന്നസ്സഭാവേദിയിൽ,
മിണ്ടാതന്തികമെത്തി യൊന്നനശയ-
ക്ലാന്താസ്യനാം കാന്തനെ-
ക്കണ്ടാൾ പൗരസമക്ഷ,മന്നിലയിലീ
ലോകം വെടിഞ്ഞാൾ സതീ.

പ്രസാധകർ

നാളിളക്കം

